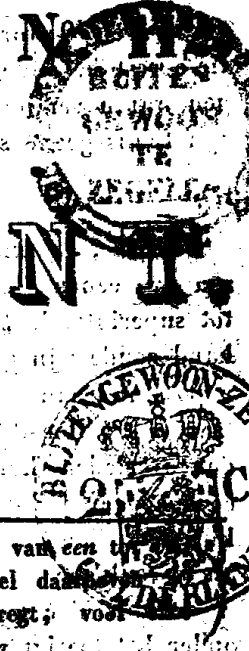

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 10 JUNI.

De prijs der Advertentiën is, van een regel f 1.00, en voor elken regel daarnaast 25 centen, behalve 35 centen zegelrecht, voor plaatsing.

De zeer in het geheim veranderde omstandigheden des vaderlands.

Eensklaps en zonder dat iemand het bemerkt heeft, zijn de omstandigheden rondom ons zoo veranderd, dat de ministers op de begroting van uitgaven over 1844 twaalfmaal honderd duizend, en over 1845 achttienmaal honderd duizend gulden meenen te kunnen laten vallen, welke, vijf maanden geleden, voor het behoud des vaderlands volstrekt onmisbaar waren. Geheel Nederland was in eene diepe rust gedompeld en merkte niet wat er in het rond voorviel, maar het uitmuntend bestuur, waaronder wij leven, waakte voor ons en verheugde ons, bij ons ontwaken, met die aangename tijding, met die vijf maanden geleden volstrekt onmogelijke doch thans veranderde omstandigheden wel mogelijke bezuiniging. Wij wraffen ons de oogen en zagen, dat wij, bij ons ontwaken, alles juist in denzelfden toestand wedervonden, waarin wij het vroeger zagen. Men houdt stout en sterk vol, dat dit een bedrog onzer oogen is, nog het laatste overblijfsel van den droom is, in welken wij vielen. Zoo wij, geheel wakker naar wij meenen, het nog niet zien, zoo is dit — duwt men ons toe — een bewijs hoe veel scherper het gezigt onzer bewindlieden is dan het vrees voor de verwerping der beruchte conversie-wet spalkte hun de oogen wijd open en toen zagen zij, die gelukkigen, gezigten, welke voor ons ongewijden, tot in het laatste der dagen verborgen zullen blijven.

Op al de departementen kunnen nu bezuinigingen gemaakt worden, maar vooral op justitie en oorlog. Vijf maanden geleden zeggen zij, die met de ministers gewaakt hebben en nu de veranderde omstandigheden bloot leggen, vijf maanden geleden was het immers nog onzeker of het regt van onderzoek geenen oorlog tuschen Frankrijk en Engeland zou doen ontstaan, die spoedig algemeen zou worden. Gevoel immers den oorlogzuchtigen geest van LOUIS PHILIPPE op dat tijdsip, en zelfs, zoo hij dien oorlog niet wilde, ge weet het, hoe zwak en onhandig zijn bestuur is, hoe het niet de zaken van Frankrijk leidt, maar door de ingering van het oogenblik her- en derwaarts bewogen wordt. Ge weet het, hoe, vijf maanden geleden, de vrede aan al de mogendheden van Europa begon te vervelen; hoe allen naar oorlog haakten; hoe Engeland vooral dien wenschte, daar zijne financiën in den bloeiendsten staat verkeerden, eendragt en rust er een nimmer bereikt hadden. Begrijpt nu, ware het niet verloren geweest, indien het toen niet vernield had op de eerediensten bij voorbeeld; indien het zijn binnenlandsch en financieel bestuur op eenvoudiger en zekerder werkende grondslagen govestigd had; indien het zijne gerechtshoven verminderd had. De twist liep immers over het regt van onderzoek. Men had dus zijne regters wel noodig en kon onmogelijk, vijf maanden geleden, zonder gevaar voor het vaderland, aan meerdere bezuiniging, vooral niet op justitie, de eerediensten, enz., denken.

Doch thans is eensklaps die vrees verdwenen.

Frankrijk heeft afgezien van alle zucht tot het maken van veroveringen; Engeland begint tot inkeer te komen; de overige mogendheden hebben de fermeit onzer ministers gezien en den moed, waarmee zij alle vereenvoudiging en bezuiniging zoo veel mogelijk afwezen en beletteden, en zijn door die moedige houding bevreesd geworden, hebben een nieuw vermaak in den vrede gekregen. Hoe gelukkig, dat onze bekwame en ijverige diplomaten deze verandering juist drie dagen voor de beraadslagingen over de conversie-wet ter kennis onzer ministers bragten, die in hunne blijdschap natuurlijk onmiddellijk kennis gaven aan de vertegenwoordiging, dat binnenlandsche zaken, eeredienst, enz. nu minder uitgaven vereischten; dat men nu, na deze verandering, geene elf hoven meer noodig had.

Men vergeete daarenboven niet, dat, toen de begroting aangeboden werd, het eind-tractaat met België wel gesloten maar nog niet geratificeerd was. Zou het geene strafbare roekeloosheid onzer ministers geweest zijn, dijn onzekeren stand van zaken, de uitgaven van ons binnenlandsch bestuur, van ons financie-, vooral ook van ons regtswezen te verminderen? En dan oorlog! was het niet zeer waarschijnlijk, dat de Staten-Generaal geen genoegen zouden willen nemen, met het aan onze bekwame onderhandelaars door België gedichte tractaat? Was het niet zeer waarschijnlijk, dat zij aan den koning verzoeken zouden, om het leger België te laten binnenrukken, ten einde klem aan de verdere onderhandelingen bij te zetten? Was het althans niet mogelijk, dat zij den koning eerbiedig zouden verzoeken, om een nieuw stelsel van volharding gedurende negen jaren te voeren, of nog langer, tot dat de laatste cent door België aan ons voldaan was? En kon men dit met glans, wanneer men op oorlog reeds toen had willen bezuinigen? Daarenboven, van den krijgstogt tegen Duitschland, met welken het *Journal de la Haye* in het afgelopen jaar dreigde, had men nog niet afgezien.

Hoe gelukkig voor ons, dat die ratificatie zóó korte dagen de beraadslagingen van de conversie-wet voorafgingen, dat de minister geene gelegenheid had om eenen dag vroeger dan den zaterdag te voren de mogelijkheid mede te deelen, die daardoor ontstaan was, om op eeredienst, binnenlandsche zaken, doch vooral op oorlog en justitie bezuinigingen te maken, welke, vijf maanden geleden, volstrekt onmogelijk waren.

Dat zij vroeger volstrekt onmogelijk waren, spreekt immers van zelf; want ministers als de onze hebben er geen begrip van, meer te vragen dan noodig is. Vraag het slechts aan het *Nieuwsblad* of aan zijne kandidaat-redacteurs, VAN NES, SCHOONEVELD en VAN DAM VAN ISSELT. Hun vertrouwen is zoo groot, dat zij u misschien wel eenen vijand van uw vaderland zullen noemen, wanneer ge vindt, dat die bezuinigings-stap der ministers zeer zonderling met hun verlangen coincideert tot aanneming der conversie-wet; dat er niet ééne rede is, waarom men nu niet meenen zoude dat zij ook nu nog twee of drie millioen gulden meer vragen dan de dienst des lands eischt. Waat begingen

zij, vijf maanden geleden, zulk eene misrekening, waarom zoude men dan niet gelooven mogen, dat zij dit ook nu nog wel eens konden doen?

Buitenlandseke berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 27 mei. Uit Erzerum is gisteren de tijding aangebragt, dat Enveri-effendi, die door de Porte benoemd is om als haren gevolmachtigde met Perzië te onderhandelen, aldaar was aangekomen. De Perzische gevolmachtigde bevond zich reeds aldaar; zoo dat de wederzijdsche geloofsbrieven terstond uitgewisseld, en de onderhandelingen zonder vertraging aangevangen zijn. De beide commissarissen schijnen met eenen verzoenenden geest beziel te wezen, en men vleit zich derhalve, dat de partijen elkander zullen verstaan.

— Voor een paar dagen is hier een koerier uit Petersburg aan gekomen. De voor den heer von Butenief overgebragte depeches behelzen, naar men verzekert, breede lofspraken over de verrigtingen van dien gezant sedert deszelfs jongste terugkomst in Konstantinopel. Ook moet in dezelve op eene vleijende wijze gewag gemaakt worden van de doeltreffende en regtschapene handelwijze van den Oostenrijkschen gezant. De heer von Butenief is tevens gelast, om de onverwijld verwijdering van Wutschitsch en Petrowitsch uit Servië te verlangen; 't geen hij buitendien ook al gedaan heeft. Met betrekking tot den waarschijnlijksten uitslag van de aanstaande verkiezing van eenen vorst in Servië, vindt hier de meening meer en meer gang, dat Georgewitsch over zijnen mededinger, den ouden Milosch, de zegepraal zal behalen. Ofschoon Rusland aan Milosch boven elken anderen de voorkeur geeft, is hetzelfde echter niet wilfens eenigen regtschapschen invloed op de verkiezing uit te oefenen; het heeft zelfs zijne agenten vermaand, om zich van alle werking daarop te onthouden; vermits Rusland niet zijne protestatiën tegen de laatste revolutie en met zijn aan de Porte gericht ultimatum niets anders bedoelde dan de eigenlijke betrekking tuschen Petersburg en de Donau-landen vast te stellen, en de bewoners van de vorstendommen aan deselve te herinneren.

Sir Stratford Canning en de heer de Bourqueney zijn zeer verstoord over den uitslag van de Servische geschillen. Men zou haast vragen, met welk regt, omdat Engeland en Frankrijk er geen belang in gesteld hebben, om in deze zaak zelfstandig te werk te gaan. Zij zouden voorzeker, uit aanmerking van het Europeesche evenwigt en van de door alle mogendheden openlijk erkende en gewaarborgde onafhankelijkheid van de Ottomaanische Porte, veel hebben kunnen brengen tegen het ultimatum, en den sultan in deszelfs tegenstand tegen Ruslands vorderingen hebben kunnen ondersteunen; maar zij hebben niets gedaan, en hebben het aan Oostenrijk overgelaten desze nestelige zaak te vereffenen.

— Uit Syrië wordt gemeld, dat overal in het gebergte rust heerscht, en dat de weinige ongeregelde den, die hier en daar nog plaats hebben, meest aan de daar nog aanwezige overblijfselen van de Albaneische militie zijn toe te schrijven.

DUITSCHLAND.

Darmstadt, 3 juni. Zoo even verneemt men, dat de groothertog het bevel heeft uitgevaardigd om alle staatkundige gevangenen in het groothertogdom Hessen voorloopig in vrijheid te stellen. Deze maatregel trof 12 tot 18 personen, die in der tijd, wegens ambachtsvereeningingen met revolutionaire bedoelingen,

veroordeeld geworden zijnde, zich deels nog in instructie-arrest bevonden, deels reeds naar de strafvestingen waren vervoerd. In het groothertogdom Hessen zijn thans geene staatkundige gevangenen meer.

(Köln. Zeitung.)

PRUISSEN.

Berlijn, 31 mei. Men spreekt hier van het afwijzen van eenen geestelijken, wien, bij zijn aanzoek om tot superintendent benoemd te worden, van hooger hand zoude zijn geantwoord, » dat men hem dezen » post niet aanvertrouwen kon, omdat hij vrijmetselaar was. Hoe dit rijmen kan met de bekende, door den overleden koning te weeg gebrachte, opnemings eene hoogen persoons in de orde der vrijmetselaars, kunnen wij ons niet verklaren. In allen gevalle, zal, als de zaak gegrond is, dezelve veel opspraak verwekken.

Er is hier sprake van een nieuw dagblad, hetwelk onder het toezigt van het ministerie van binnenlandsche zaken zal geredigeerd worden, en buitendien bestemd zal wezen, om de belangen der regering voor te staan. Afgezien daarvan, dat de oorsprong, als van een departement van bestuur uitgaande, noodwendig eenzijdigheid van geest en strekking moet doen vermoeden, behoorde men zich toch aan het lot der Staatszetting en der Königsberger officiële Zitg. te spiegelen, welke beide den staat aanzienlijke sommen hebben gekost, zonder een daaraan geëvenredigd nut te weeten te brengen.

ENGBLAND.

Londen, 6 juni. Toen de koning van Hannover jongstleden vrijdag alhier aankwam en op de kade voor het tolkantoor aan land stapte, hadden zich ongeveer 700 personen om hem heen verzameld. Hij drong door de vergaderde volksmenigte en werd door gefluit en gejuif ontrangen. Te midden van hem daardoor ontstane gedruisch hoorde men een der aanwezigen aan de omstanders met luider stem toevoegen: » Fluit dien armen grijsaard niet uit! Danken wij liever God, dat hij niet koning van Engeland is geworden! » Dit gezegde werd door een luid gejuif begroet. Er is nog nimmer een dergelijk onthaal opgemerkt. De koning van Hannover, op zijnen geboortegrond voet aan wal zettende, had zijnen hoed afgezet, doch niemand der aanwezigen volgde zijn voorbeeld.

FRANKRIJK.

Paris, 7 juni. Bij gemis van officiële berigten, uit Spanje moet men zich tot particuliere bepalingen, en deze zijn meestal niet vrij van overdrijving. Zoo verhaalde men, dat den 26sten de insurrectionele beweging te Grenada en Malaga voortdurende en zich aangansch Andalusië mededeelde; de intendant van Malaga zoude gedood en anderen uit vrees de stad ontvlugt zijn. De overheden van Saragossa hielden vergaderingen om een adres aan den regent te behoeven van het ministerie Lopez op te stellen. De generaal Seoane was het kommando te Saragossa op zich gaan nemen; het is onbekend of hij de stad zal kunnen binnenkomen. Madrid geniet intusschen volmaakte rust. Te Grenada heeft de junta zich geconstitueerd, doch de troepen schijnen geen deel aan de beweging te nemen; wel heeft men afgevaardigden aan de officieren gezonden om hen over te halen, gemeene zaak met de opstandelingen te maken, doch tot nog toe zonder gevolg; de nationale garde heeft zich eehier gedeeltelijk laten overhalen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 7 juni. Men vermoedt, dat de regering aan de Kamers een voorstel van wet heeft ingediend, tot tijdelijke voorziening in de behoeften van de schatkist. Bij dit ontwerp wordt voorgedragen, om, ter voorziening in het te-kort, ontsman door hetgeen 's rijks inkomsten over de jaren 1841 en 1842 minder zullen betrouwen worden; te hebben opgeleverd, dan het benodigde tot dekking van 's rijks uitgaven over diezelfde jaren, daar te stellen en uit te geven een kapitaal van f 9,500,000 schatkist-bijleiten, in alles gelijk aan die, welke zijn daargesteld krachtens de wet van 27 december 1840. (Staatsblad n. 79), en waarop de art. 1 en 2 dier wet toepasselijk zullen zijn; dat deswege, echter, zoe voor rente, als voor onkosten van uitgifte, vijf-ten honderd in het jaar in rekening gebracht zal kunnen worden; en dat het eerste artikel van de eerste afdeeling van het negende hoofdstuk A. der begroeting van staats-uitgaven over 1843, betreffende de nationale schuld, met eene som van f 313,750 wordt vermeerderd.

Het ontwerp heeft ten doel den geregelden gang van zaken te verzekeren, door het aanvullen der middelen,

welke over de jaren 1841 en 1842 minder zijn genoten, dan waarop gerekend was. De regering acht het onvermijdelijk, voor het te-kort over 1841 en 1842, nieuwe hulpmiddelen te verschaffen, en het is meest geraden voorgekomen, daartoe de voorkeur te geven aan zoodanige tijdelijke middelen, als welke geenen der maatregelen in den weg staan, waartoe het gemeen overleg tussehen den koning en de Staten-Generaal, tot definitieve regeling van 's rijks openbare schuld en financiële aangelegenheden, mogt leiden. Ten gevolge der voorgestelde uitbreiding van uitgifte, zoude er tot een maximum van f 19,000,000 van dit soort van schatkist-bijleiten in omloop mogen zijn, zellende, bij gelegenheid der nader te bepalen maatregelen, tevens in overweging kunnen genomen worden het weder intrekken van de tegenwoordige uitbreiding van vlotende schuld, welke voortdurend bestaan tot de thans voorgestelde hoogte niet wenschelijk schijnt. De voorgestelde verhooging van het bedrag der renten over het loopende jaar met f 313,750, is gegrond op de volgende berekening, als:

f 6,000,000, in omloop sedert 1 jan. 1843, 4 1/2 pCt. 12 maanden f 270,000.
» 6,000,000, uit te geven met 1 juli, 5 pCt. 6/m. » 150,000.
» 3,300,000, als boven, 1 oct., 5 pCt. 3/4 m. » 43,750.
f 463,750.

Af, voor zoo veel in de begroeting over 1843 is gebragt » 150,000.

Blijft te verhooggen met f 313,750.

De regering vertrouwt, langs dezen weg, in de behoefte van het oogenblik te kunnen voorzien, ten einde maatregelen voor de toekomst voor te bereiden. 's Gravenhage, 7 juni. In de zitting van de Tweede Kamer van heden, is ingekomen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, tot tijdelijke voorziening in de behoeften van de schatkist. (Zie hierboven.)

Het ontwerp, met de daartoe behoorende memorie tot toelichting, wordt ter overweging aan de afdeelingen verzonden.

Zijn ontangen brieven van de heeren Repelhorst, van Tuyl van Heeze, van Helama, van Nagell, Star Busman, van Rappard en Mutsaers, die kennis geven, dat zij, ten gevolge van dringende bezigheden, of uit hoofde van familie-aangelegenheden, verhinderd worden de vergadering bij te wonen. — Aangenomen voor kennisgeving.

Is ingekomen een brief van den heer Wegelin van Claerbergen, die kennis geeft, dat hij, uit hoofde van bijzondere omstandigheden, zich genoodzaakt ziet, zijn ontslag als lid der Kamer te nemen. Van dit ontslag zal, ingevolge het reglement der Kamer, aan Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken kennis worden gegeven.

Aan de Kamer wordt door den schrijver, den heer van Hasselt, regter in de arrondissement-regterbank te Amsterdam, hulde gedaan van het 3de deel der Nederlandsche wetgeving, omtrent de scheepvaart, enz. — Plaatsing in de boekery.

De vergadering wordt tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Het allerwege in omloop zijnde gerucht, dat Z. M. Willem Frederik, graaf van Nassau, aan Z. Exc. den minister Rochussen, een geschenk van f 50,000 zou hebben gegeven, wordt verklaard voor onwaar en van allen grond ontbloeit.

Amhem, 9 juni. Men berigt ons, dat in het 2de kies-district, bestaande uit de gemeenten Apeldoorn en Brummen, tot lid van de provinciale staten verkozen is de heer Johs. Kerkhoven; en in het 5de district de heeren Jhr. J. A. C. A. van Nispen van Sevenaar en P. J. de Nerve.

Rechtswezen.

Provinciaal gerechtshof van Z.-Holland.

Zitting van 6 juni.

Voorzitter Mr. BRAED.

Zaak van J. A. VAN STREBIS.

VERGELIJKING.

(Vervolg van no. 111.)

Dat de huisvrouw van den besch. H. E. HOORNBERG, wier moeder eene eigene zuster was van de wed MOUTHAAAN, door haar en haren overledenen man als kind was aangemerkt en het vooruitzigt had van eenmaal het voornaamste gedeelte hunner nalatenschap te zullen erven, aanvankelijk onder eenige verdenking heeft gelegen van aan die vergiftiging schuldig of medepligtig te zijn, waartoe vooral de opgave van den beschuldigde, dat de pastei (die dan toch zeker bevonden is vergiftigd te zijn) door zijne vrouw eigenhandig was gereed gemaakt, en zij gezegde, dat zijne vrouw erg op het geld gesteld is, aanleiding had gegeven;

Dat evenwel hare onderzaging door de politie te Utrecht en vooral voor den regter hier de duidelijkste blijken heeft geleverd, dat dit vermoeden ongegrond was, daar alle daadzaken en omstandigheden, door haar opgegeven, en in welke opgave zij zonder eenige weifeling, bij de verschillende verhooren, door haar ondergaan, steeds zich zelve is gelijk gebleven, door het onderzoek daarnaar ingesteld geworden, niet alleen zijn bevestigd, maar daarentegen de bezwaren tegen den beschuldigde, aanmerkelijk zijn vermeerderd, vermits daaruit verder is gebleken, hoe zeer de beschuldigde den regter had voorgelogen;

Dat toch uit dat onderzoek is geresulteerd, dat de beschuldigde op dinsdag den 27sten september van

's Gravenhage is te huis gekomen, en den volgenden dag aan zijne vrouw heeft verhaald, dat haar 's MOUTHAAAN hem zijne begeerte had te kennen gegeven, om nog eens vol-au-vent te eten, door den banketbakker DENTZ gebakken, en zij, hoezeer dit als een ergil van den ouden man aanmerkende, echter gevonden heeft, dat aan dat verzoek wel kon worden voldaan;

Dat de beschuldigde in den voormiddag van den 29sten bij den banketbakker DENTZ heeft besteld een pastei-korst voor twee personen, die des avonds te zijnen huize moest bezorgd worden, en waarvoor hij 50 cents heeft betaald, zeggende, dat die den volgenden morgen naar 's Gravenhage moest worden gezonden voor zijne tante MOUTHAAAN, die jarig was (welke jaardag eerst den 14den november moest invallen); dat die korst, zijnde eene zoogenaamde feuilleté-korst, door DENTZ is gebakken, des avonds ten zeven ure in eene doos gedaan en aan zijnen bediende T. WALTER ter hand gesteld, die dezelve heeft bezorgd en aan de vrouw van den beschuldigde persoonlijk overhandigd;

Dat van hetzelfde deeg nog meerder gebakjes vervaardigd en in den winkel verkocht zijn, zonder dat men vernomen heeft, dat het gebruik daarvan aan iemand eenige ongesteldheid of nadeel heeft toegebragt;

Dat des beschuldigten huisvrouw alzoo de korst niet heeft gereed gemaakt, evenmin als de ragout, hebbende zij het daartoe te druk gehad met haar huishouden, en uit dien hoofde, met medeweten van den beschuldigde, deszelfs huisknecht J. A. VAN HONSEN gezonden bij den kok C. F. KLOKKE en hem besteld een ragout van zwezerikken en morilles voor twee personen te bereiden en daar te bezorgen;

Dat de gezegde kok die ragout heeft gereed gemaakt in eene koperen, goed vertinde en schoon gemaakte casserol, ten processe aanwezig, en dezelve daarna overgegoten in een wit aardewerk terrine;

Dat zijne huisvrouw, die alle door hem gereed gemaakte spijzen behoort te proeffen, voor dezelve bezorging, de hoerbaarheid van ruim een theekopje daarvan heeft gebruikt, terwijl zijn twaalf-jarig dochtertje de casserol, waarin nog nagenoeg een paar lepels van die ragout aanwezig waren, heeft uitgelikt, zonder dat eene van beide daarvan enig nadeelig gevolg heeft ondervonden;

Dat de terrine met de ragout des avonds ten 9 ure door de schooneuster van den beschuldigde ten huize van den beschuldigde, en door zijne huisvrouw, aangenomen;

Dat de besch., te huis gekomen en de terrine zient te staan, het deksel derzelve toen nog heeft oppelligt, en gezegd: » zoo, is het daar! » toen naar boven is gegaan om zijne hoedendoos te halen, waarin het zou verzonden worden;

Dat zijne huisvrouw eenem ledigen gembarpot heeft schoongemaakt en daarin de ragout uit de terrine overgestort, na dezelve en ook nog een stukje van de daarin aanwezige zwezerikken geproefd te hebben, welke haar goed van smaak is voorgekomen, doch, waarin, naar hare mening, een weinig te veel foelie was gedaan; dat ook zij, ten gevolge van dit proeven, geene ongesteldheid hoegenaamd heeft ondervonden;

Dat zij, den gembarpot met een deksel gesloten hebbende, daarop de pastei-korst, die tot zoo lang buiten eens ieders bereik op eene hooge plank in het buffet had gestaan, op eenen wit aarden schotel heeft geplaatst en met een schoon papier bedekt en eindelijk in de hoedendoos gezet, waarin zij de ledige ruimte met hooi, door haar uit den stal gehaald, heeft aangevuld, om het ingepakte tegen schadden te beveiligen, en de hoedendoos door het toegespan der lederey riempjes heeft gesloten;

Dat de hoedendoos, dus ingepakt, is geplaatst op eenen stoel, staande tussehen het buffet en de deur van de zaal, leidende tot den stal, welke deur, nadat de beschuldigde en zijne vrouw naar de slaapkamer waren gaan, door eene der buiten 's huis boven de staldeur slapende dienstmeiden, van buiten is gesloten, terwijl de poort, leidende van den stal of plaats naar de openbare straat, ook gedurende den nacht gesloten is geweest;

Dat eene der voormelde dienstmeiden, in den morgen van 30 september, tegen 7 ure, de zaal ontsloten hebbende, den beschuldigde daar heeft gevonden, die heen en weder wandelde, terwijl de hoedendoos nog op dezelfde plaats stond, als den vorigen avond;

Dat tegen half 8 ure de huisvrouw van den beschuldigde, die tot nog toe te bed lag, haren man heeft tegegroepen: » SEBASTIS, denkt gij wel om de hoedendoos, ik hoor dat de paarden reeds voor den wagen » zijn, » waarop door den beschuldigde is geantwoord, dat hij nog een adres op de doos moest doen, en dit ging schrijven;

Dat hij daarna de doos van den stoel heeft opgenomen en met dezelve is gegaan op een klein kamertje, gelegen op een portaal, nabij zijne slaapkamer, waar hij eenige oogenblikken heeft vertoefd; dat hij toen met de doos, waarop evenwel geen adres was gedaan, naar beneden is gegaan en dezelve overhandigd aan den conducteur F. DE HERT, die door den wagenwasscher heeft doen plaatsen boven op de diligence, onder het deklee, waarna niemand aan die doos heeft geraakt, voor dat de diligence ten half 2 ure hier is aangekomen;

Dat de voormelde conducteur toen dezelve heeft aangeladen en op begeerte van den commies J. J. O. VOORST geopend, ten einde zich te overtuigen, dat er niets aan stedelijke belasting onderhevig bevatte, volgens gesloten; de riempjes vastgespijst en aan den besteller W. VAN SCHALKWIJK gegeven, die ze afelijk op zijnen wagen gezet heeft, en, na verscheidene andere bestellingen te hebben gedaan, tussehen 3 en

half 4 ure, ten huize van MOUTHAAK, aan de dienstmeid afgegeven;

Dat gedurende deze geheele bestelling, een tweede persoon den wagen heeft vergezeld en zich steeds bij denzelfden opgehouden, wanneer de genoemde aan eenig huis aanschelde, of de vracht ontving, zoodat ook destijds niemand aan de doos heeft kunnen raken.

Dat hieruit volgt, dat de pastei niet door rattenkruid vergiftigd is geworden na dat de beschuldigde in den morgen van 30 september, ten half 8 ure, met de hoedendoos naar beneden is gekomen, en dat dit dus, tusschen den vorigen avond, toen hij zich naar zijne slaapkamer heeft begeven, en het oogenblik dat hij het kamertje op het portaal, waar hij quasi een adres moest schrijven, met de doos heeft verlaten, daarin is gedaan;

Dat zulks door hem zelven en door niemand anders is gedaan, blijkt daaruit, dat ten processe is gebleken en door den beschuldigde erkend, dat hij in den avond van 28 september ten 10 ure van den apotheker G. H. N. VAN SPANJE heeft ontvangen een langwerpige fleschje, bevattende omtrent twee drachmen arsenicum album, aan welk fleschje die apotheker zelf een papier of etiquette heeft gehecht met de woorden: *rattenkruid, zwaar vergif*; dat de kindermeid C. KLOMP een dusdanig fleschje, bevattende een fijn poeder als broodsuiker, en aan welk fleschje een papier was vastgemaakt, waarop geschreven stond *rattenkruid*, heeft zien staan op des beschuldigten schrijftafel op de slaapkamer; dat zulks is geweest op eenen dag in die zelfde week toen de hoedendoos verzonden is, zonder dat zij den juiststen dag kon bepalen, doch die niet anders kan zijn dan donderdag 29, vormits zij in den voormiddag van den 30sten, nadat de hoedendoos verzonden was, bij het opvegen der slaapkamer, die etiquettes op den grond heeft gevonden, en met andere papiersnippen opgeveegd en weggegooid, en toen het fleschje, waaraan dat papier was gehecht geweest, niet meer daar aanwezig was;

Dat de beschuldigde aan den regter heeft opgegeven, dat hij dat rattenkruid met spek vermengd, deels op timmer borden, deels op plankjes had nedergelegd tusschen den vloer van den zolder en het plafond der boven-voorkamer no. 4, alwaar hij veel last van ratten en muizen had, zeggende eerst, dat hij dat gereed gemaakt had donderdag den 29sten 's middags ten 12 ure, later, dat hij woensdag den 28sten 's avonds ten 10 ure, dadelijk na het ontvangen van het rattenkruid, hetzelfde met spek had gemengd, en, etwelkzamen, dat dit eerst donderdag avond zoude zijn geschied, beweerende dat die bereiding in de keuken zoude zijn verrigt; dat hij opzettelijk een plank van den vloer op den zolder daartoe had losgemaakt, en het ledige fleschje in het secreet had geworpen;

Dat niemand der huisgenooten evenwel des uitdrukkelijk ondervraagd, iets hoegenaamd daarvan weet, noch zelfs eenigen overlast van ratten heeft bemerkt, de keukenmeid, die steeds in de keuken is, zoo min als des beschuldigten huisvrouw, hem dat gif niet hebben zien bereiden, en beiden zelfs hebben gezegd, dat zij haar weten geene timmer borden in huis zijn;

Dat, ten gevolge van de stellige verzekeringen van den besch., aangaande het gebruik, door hem van het gekochte rattenkruid gemaakt, zoodra mogelijk, en wel twee dagen na deze zijne opgaven, een geregeld onderzoek ten zijnen huize is ingesteld, wanneer is gebleken dat de door den besch. bedoelde zolder boven de kamer no. 4 van genoegzaam nieuwe en geheele planken was voorzien, van welke geene enkele blijken droeg van immer te zijn losgemaakt, maar integendeel het tusschen de spijkers aanwezige stof het duidelijke bewijs opleverde, dat geen derzelve onlangs was losgemaakt; dat evenwel op den zolder boven de kamer no. 1 eene opening in den vloer was bevonden, waarop losliggend was een daarop passend en kennelijk daarop behoorend stuk plank ter breedte van eenen halven voet; dat, dit plakje ter zijde gelegd zijnde, de ruimte tusschen den vloer en het plafond der daaronder gelegen kamer, door middel van eene lantaarn nauwkeurig is gezien en onderzocht, doch aldaar noch timmer bord, noch plankje, veer minder zoodanig voorwerp met spek of iets anders is waargenomen, maar men zich heeft overtuigd, dat zulks daar niet aanwezig was, terwijl daarenboven de bij dat onderzoek tegenwoordige huisvrouw van den besch. en de koffijhoushouder B. J. EFF, verklaard hebben, dat zij den vorigen dag hetzelfde onderzoek reeds hadden gedaan, hetgeen toen, even als nu, vruchteloos was geweest; dat eindelijk op den laatstgenoemden zolder is gevonden eene doode muis, die, in beslag genomen en in een behoorlijk verzegeld pakje naar herwaarts overgebracht, aan de straks genoemde scheikundigen J. D. VREDDAG ZIJNEN en D. M. VAN DEINSE ten fine van onderzoek is ter hand gesteld, en dat uit het verslag van die beide deskundigen is gebleken, dat dezelve niet het minste rattenkruid bevatte en zeker niet aan het gebruik daarvan was gestorven, terwijl het tocht wel als hoogst waarschijnlijk, om niet te zeggen stellig zeker mag worden aangenomen, dat die muis van het met rattenkruid vermengde spek zou hebben gegeten, indien hetzelfde op dien zolder en onder haar bereik geweest was;

Dat alzoo die opgaven van den besch. gebleken zijn leugenachtig te zijn;

Dat daarentegen, tijdens die huiszoeking, door de kindermeid C. KLOMP aan den regter is verhaald: dat zij, twee dagen geleden, dat is op den 6den oktober, dat dag waarop de huisvrouw van den besch. zich aldaar ter stede bevond om inlichtingen te geven in de lade van haren in hechtenis gehouden man, in eene omliggende lade van het kabinet een doosje had gevonden, waarop geschreven stond *zwaar vergif* en het-

welk bruine balletjes, even als pillen van roggebrood, bevatte, en zulks juist toen zij bemerkte, dat het kind in de lade snuffelde, waarvan zij zoo zeer ontstelde, dat zij het doosje, met al wat het bevatte, in den oven of keukenkachel heeft geworpen;

Dat de besch., hiermede bekend gemaakt, eerst heeft gezegd, dat dit doosje bevatte Urbanuspillen, die hij gewoon was nu en dan te gebruiken; later evenwel heeft hij opgegeven, dat ook deze pillen-balletjes vergif tegen de ratten of muizen zouden zijn geweest, die hij, zes of acht jaren geleden, gekregen had van eenen vearis, en dus dat dezelve niet waren gemaakt van het rattenkruid op den 28sten september bij VAN SPANJE gekocht, dat hij volhield met spek vermengd ten vroeger opgegeven plaatse op den zolder te hebben gelegd;

Dat de beschuldigde al verder als doel zijner reize herwaarts ook heeft aangevoerd, dat hij op den 30sten september in eene bijeenkomst der schuldeischers van de firma A. VAN DAM EN ZONNEN te Utrecht, de belangen van zijnen oom MOUTHAAK had willen waarnemen, overoekomstig het verzoek, hem door dezen gedaan bij eenen ten processe aanwezigen brief, doch dat hij niet was toegelaten, omdat hij geene procuratie had; dat hij destijds nog met den zoon van den heer VAN DAM daarover had gesproken, en nu mondeling met zijnen oom had willen raadplegen en daarom dadelijk vertrokken was;

Dat ook deze opgave van den beschuldigde, even als zoo vele andere, door hem aan den regter gedaan, bij onderzoek met de waarheid strijdig is bevonden;

Dat toch is gebleken, dat de comparitie der crediteuren is gehouden op den 30sten september, in het lokaal der verkooping *achter St. Pieter*; dat de beschuldigde daar niet is gezien, naar geene procuratie gevraagd en zeker om het gemis daarvan niet zoude zijn weggezonden, daar ook anderen zonder volmagt destijds aldaar de belangen van afwezigen hebben waargenomen. Maar dat wel is gebleken, dat de beschuldigde op den 1sten oktober aan het kantoor van die firma is geweest, aldaar aan de klerken heeft gevraagd om 8000 *synlicaats-inschrijvingen* van zijnen oom MOUTHAAK terug te hebben, en meer verwarde gesprekken heeft gehouden, waarover alle de aanwezigen zich zeer hebben verwonderd;

Dat zijne hevige gemoedsbeweging, behalve door het uiten van niet samenhangende verwarde woorden, ook duidelijk zich heeft geopenbaard door een onophoudelijk gebruik maken van snuif, en hij met den uitroep: »dan ga ik zelf naar 's Gravenhage,» het kantoor heeft verlaten;

Dat hij, na te huis wat gegeten en zijne vrouw te hebben diets gemaakt, dat hij zijnen oom wilde gaan spreken over de gevorderde procuratie, omdat men hem, bij gebreke daarvan, belet had, deszelfs belangen waar te nemen, en dat hij nu tevens het beloofde hondje zoude medenemen, met de diligence van half vier ure is vertrokken;

Dat ook toen zijne gemoedsgesteldheid verre was van kalm te zijn, en de conducteur F. T. N. heeft opgemerkt, dat de beschuldigde én te Woerden én te Bodegraven telkens eene halve flesch wijn had gedronken, hetgeen bovenmatig veel mag genoemd worden, wanneer men berekent den korten tijd, binnen welken de diligence den afstand tusschen die beide plaatsen aflegt en de weinige oogenblikken van toevens, binnen welke de beschuldigde die hoeveelheid wijn moet hebben gebruikt; dat aan het Goudsche rijpad, tusschen de Goudsche sluis en Zwammerdam, de van Utrecht en 's Gravenhage komende diligences elkander zijn ontmoet; dat de beschuldigde heeft verzocht een oogenblik op te houden en aan den conducteur van laatstgemelde, zijnde J. EISENBACH, heeft gevraagd: »of oompje nog wel was, en of hij hem ook gezien had,» welke vraag door dezen toestemmend is beantwoord, met bijvoeging dat MOUTHAAK ten twee ure aan het bureau der diligence geweest was en gevraagd: »hoe hij besch. het maakte,» verzoekende hem te zeggen: »dat hij de doos had ontvangen, dat die tot zijne bestemming open of althans los geweest was (welke omstandigheid ook door den directeur NORTIEN is bevestigd), en zijn verlangen had te kennen gegeven, dat hij conducteur het hondje mogt medebrengen, dat de beschuldigde hem beloofd had, en dat hij vreesde anders niet te zullen krijgen,» dat de beschuldigde hem toen op het hondje, dat boven op den wagen was, heeft gewezen, ten bewijze dat hij het ging brengen en toen nogmaals de vraag heeft herhaald: »of oompje nog wel was?» waarna de wagens zijn voortgereden.

Welk herhaald vragen vreemd voorkomt, daar de beschuldigde niet alleen dingsdag zijnen oom gezond had verlaten, maar deze door eenen op donderdag geschreven brief hem nog van zijnen welstand had onderrigt;

Dat de beschuldigde te Leiden weder uit de diligence in de herberg is gegaan, zonder dat het is gebleken, wat hij daar heeft gebruikt, doch dat het den bestellers alhier is voorgekomen, dat hij bij zijne aankomst min of meer beschonken was en het althans den directeur NORTIEN zeer heeft bevreemd, dat hij niet, zoo als hij gewoon was, in het bureau is gekomen, om hem te begroeten, maar, zijn koffer en den mand met het hondje aan eene vrouw ter bezorging overgelaten hebbende, zich terstond en met spoed heeft verwijderd;

Dat het nog steeds een geheim is gebleven, waarop de beschuldigde grooten prijs schijnt te stellen, waarheen hij zich toen heeft begeven, en waar hij heeft vertoefd tot aan zijne komst ten huize van MOUTHAAK even voor elf ure, vormits hij in alle verhooven-hardnekkig is blijven volhouden, dadelijk derwaarts te zijn

gegaan, nadat hij ten negen ure was aangekomen, niettegenstaande deze daadzaak door verschillende eesteminge getuigenissen bepaaldelijk is tegengesproken, en zelfs is gebleken, dat hij alvorens en na tien ure nog heeft aangescheld aan een naburig huis, en zich houdende als meende hij bij MOUTHAAK te zijn, dadelijk naar binnen heeft willen gaan, vermoedelijk om te beproeven of men hem daar ongevraagd eenige bevestiging zoude geven van den toestand, waarin die personen zich bevonden, daar het in goeden ernst niet aan te nemen is, dat de beschuldigde werkelijk zich zoude hebben vergist in het uiterlijk aanzien van een huis, waarin hij zoo menigmaal had vernacht en dat hij weinige dagen te voren in diezelfde week had verlaten;

Dat de beschuldigde ook nog niet bij MOUTHAAK gekomen was, toen zijn koffer en de mand met het hondje daar zijn bezorgd, hetgeen eerst tegen half elf ure heeft plaats gehad;

Dat zijne houding aldaar en verder gedrag tot zijne inhechtenis-stelling boven zijn vermeld;

Dat al het vreemde en raadselachtige in het gedrag van den beschuldigde zijne oplossing vindt in de teleurstelling, welke hij ondervond, bij zijne komst ten huize van MOUTHAAK;

Dat toch de beschuldigde stellig heeft kunnen en moeten verwachten, dat de vergiftigde pastei in den namiddag van den 30sten september tusschen half twee en twee ure hier aangekomen en dadelijk besteld wordende, als naar gewoonte tijdig genoeg ten huize van MOUTHAAK zoude zijn bezorgd, om dien middag nog te worden gegeten; dat het gif nog dezelfde nacht aan zijne oom en tante den dood zoude hebben veroorzaakt, welligt de tijding daarvan reeds met de morgen-diligence hem zoude geworden, doch in ieder geval, dat hij in den avond van den 1sten oktober slechts twee lijken zoude vinden; dat hij dan als mede-executeur in den boedel (van welke benoeming hij kennis droeg), iederen vreemde uit het huis had kunnen weren en zoodra mogelijk zijne slagtoffers begraven, waartoe hij reeds, zoo het schijnt, de noodige kledingstukken had medegebracht, daar hij, schoon hebbende opgegeven, dat hij slechts twee dagen dacht te vertoeven, niettemin in zijn koffer had gepakt een zwasten rok, zwarte handschoenen en witte das, alle kledingstukken zeer zelden door hem gedragen wordende, en waarvan hij dan ook, tijdens zijn verblijf alhier, geen gebruik heeft gemaakt, als zijnde bij zijne arrestatie, schoon op eenen zondag plaats hebbende, gekleed met een zwart linnen kiel en zwarte das;

Dat hij niet heeft kunnen voorzien, dat door bijzondere drukte aan het bureau, veroorzaakt door de groote menigte bestellingen, die bezorging eerst ten half vier zoude plaats hebben, en daardoor de pastei tot den volgenden dag bewaard blijven; en dat hij zijnen oom, hoewel niet bij magte om met hem te spreken, echter nog levende, en zijne tante zeer wel bij kennis vindende, zoo men zegt, het hoofd heeft verloren, en, hetzij dat hij het vreeselijk lijden, hetwelk hij hun berokkend had, die zijne weldoers waren, niet heeft kunnen aanzien, hetzij hij bij het ontwaken van het hem beschuldigend geweten, hunnen aanblik niet heeft kunnen verdragen, hetzij hij vreesde, zich zelven te zullen verraden, in allerlei hunne tegenwoordigheid heeft moeten vlieden, en daardoor het aanstootelijk schouwspel heeft gelieverd, dat de geliefde en beweldadigde neef, die als kind des huizes daar werd behandeld, en daar weder had witter overnachten, aan geheel vreemden de zorg overliet voor de oude lieden, en aan zijne weldoers, in levensgevaar verkeerende, zelfs dien bijstand en dat hulpbetoon weigerde, die hij aan iederen vreemde, in zoodanigen toestand verkeerende, zeker niet zoude hebben onthouden;

Dat de beschuldigde alleen zoo heeft gehandeld en zoo kon handelen, indien hij zich schuldig kende als den gifmenger en moordenaar zijner weldoers;

Dat de beschuldigde (en zijne huisvrouw) belang hadden bij den dood hunner oom en tante MOUTHAAK, om hij vooral er een groot belang in kon stellen, om oogenblikkelijk na hun overlijden in het sterfhuis tegenwoordig te zijn;

Dat toch niet alleen de huisvrouw van den beschuldigde bij het testament van J. MOUTHAAK zeer was bevoordeeld, zoodat zelfs, indien hare tante voor den testateur mogt komen te overlijden, aan haar, behalve eenige edelgesteenten, eene som van f 1000, als prélefaat $\frac{1}{4}$ gedeelte van deszelfs nalatenschap was bemaakt, terwijl, in geval de testateur eerst kwam te sterven, hare tante, wier naaste erfgenaam zij is, het geheele vermogen van haren echtgenoot zoude erven, hetgeen dan, na doode van deze, geheel aan haar zoude komen; maar dat ook de oude lieden in het jaar 1837 aan den beschuldigde en diens huisvrouw hebben verkocht het toen door hen bewoond wordende huis en erve te Utrecht, tegen het uitkeeren van jaarlijksche lijfrente aan ieder hunner, en, bij overlijden van een derzelve, aan den langstlevende, tot een gezamenlijk bedrag van f 470; dat al verder in den boedel aanwezig was eene schuldbekentenis groot f 1450, rentende $\frac{4}{5}$ pCt., ten behoeve van J. MOUTHAAK en ten laste van den beschuldigde, en drie acceptatiën, geteekend door en ten behoeve als voren, te zamen bedragende f 3200, van welke een, groot f 1050, op den 8sten november 1842 reeds moest worden betaald, terwijl de beide andere respectievelijk groot f 1100 en f 1050 op 1 april 1843 en 1844 moest worden voldaan;

Dat de beschuldigde, ofschoon erkennende enige schulden te hebben, en dat zoowel zijn huis in de stad Utrecht, als de daar buiten gelegen badplaats Jaffa,

beide met hypotheek zijn bezwaard, evenwel voor den regter stoutweg heeft durven opgeven, dat hij de f3000, die hij van zijnen oom MOUTHAAN geleend had, reeds in de afgelopen maand juni had teruggegeven, terwijl nu het tegendeel is gebleken;

Dat dus de beschuldigde, door den dood van zijnen oom en tante te veroorzaken, niet alleen zijner vrouw een aanzienlijk vermogen bij erfenis kon bezorgen en zich zelve van de voortdurende betaling van renten bevrijden, maar, zoo hij dadelijk, na het overlijden der oude lieden ten sterfhuize aanwezig was, de ruimste gelegenheid zoude gehad hebben, om door het vernietigen zoo der schuldbekentenis als der acceptatiën (alle onderhandsche stukken), eene schuld van f4650 voor altijd uit te delgen;

Dat alzoo vuig eigenbelang alleen de drijfveer is geweest, die dezen beschuldigde tot eene zoo afschuwelijke misdaad heeft gebragt, en er ook geene andere reden denkbaar is, waarom iemand, wie hij ook ware, twee stokoude menschen, reeds aan den rand van het graf genaderd, den zeer korten leventijd zoude misgunnen, die hun, volgens alle waarschijnlijke berekening nog kon ten deel vallen.

Dat de beschuldigde, niettegenstaande hij bij verschillende verhooren is opmerkzaam gemaakt, hoe laide de daadzaken tegen hem getuigen, hoe alle de de bestaande bezwaren telkens meerdere kracht bekamen, door zijne menigvuldige onwaarheden, door opgaven, zoo tastbaar logenachtig en ongerijmd, dat hij zelve die weder heeft moeten intrekken, en erkennen den regter opzettelijk te hebben misleid, en hoe aanstootelijk somtijds zijn gedrag bij die verhooren en confrontatiën is geweest, wanneer hij in voor hem hoogst belangrijke oogenblikken, de aandacht van den regter of van de getuigen zocht af te leiden, door met eene kunstmatige vrolijkheid verhalen, aan deze zaak vreemd, te willen te berde brengen, en schoon menigwerf tot berouwvolle bekentenis aangehaald, steeds is blijven volhouden, onschuldig aan de hem ten laste gelegde misdaad te zijn, en schoon hij niet een enkel van de tegen hem aangevoerde bezwaren heeft kunnen oplossen en dit zelf heeft moeten erkennen, in het denkbeeld schijnt te verkeerren, dat hem, zonder bekentenis geene regterlijke veroordeeling kan treffen; en dat hij, door eene bloote outkennis en door het aannemen van eene rustige, onverschillige en zelfs somtijds opgeruimde houding zich zal kunnen redden; dat echter zijne invendige gemoedsaandoeningen menigmaal door die gemaakte gerustheid heen, zich hebben doen zien en dan ook aan den regter is gebleken, hetgeen ook op den 1sten oktober door de klerken ten kantore van de firma A. VAN DAM EN ZOON was opgemerkt, hoe de beschuldigde, in zoodanige oogenblikken, door een onophoudelijk gebruik maken van zijne snuifdoos, zijne verlegenheid tracht te verbergen, terwijl hij zelf erkend heeft, in de laatste nachten voor zijne komst herwaarts en ook in den nacht van den 1sten op den 2den oktober alhier, alleen door gebruik van een slaapmiddel zich eenige rust te hebben kunnen verschaffen;

Dat de weduwe MOUTHAAN en de dienstmaagd J. VONK, na langdurig sukkelen en herhaald instorten, eindelijk volkomen zijn hersteld, en de deskundigen, die haar behandeld en den loop der ziekte bij beide zoo verschillende gestellen aandachtig hebben gadeslagen, als onwifelbaar zeker stellen, dat dezelve alleen aan het gebruik der door rattenkruid vergiftigde pastei is toe te schrijven. (Vervolg hierna.)

Advertentiën.

EIKENHORST onder VELD, den 5den Junij 1843. — Heden beviel van eene Doode DOCHTER, Vrouw J. H. C. E. HAVELAAR, Geb. VAN TEIJLINGEN VAN KAMERIK.

Aanbesteding.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD ARNHEM zijn voornemens, op Zaterdag den 17den dezer maand, des middags ten 12 ure, in het openbaar, op het Raadhuis van gemelde Stad, aan te besteden:

Het ONDERHOUD der STRAAT-, BRUG- en GOOT-RAMEN.

Waarvan de conditiën acht dagen te voren op de Secretarie zullen ter lezing liggen.

Verkoop.

De Notaris KOLFSCHOTEN, residerende te Geldringen, als last hebbende van de Eigenaren, is voornemens om op Dingsdag den 20sten Junij 1843, des morgens ten elf ure, ten huize van STOKMAN, te Wehl, op hoogen te doen inzetten, om veertien dagen later, dus op den 4den Julij volgende, ter zelfder plaats en uur, tentweeden male in percelen, blokken en in massa te worden geveild, en aan genoegbiedenden toegeslagen.

De BOUWPLAATS, Klein Ballinkhof, gelegen in de Gemeente Wehl, in het Arrondissement Zutphen, bestaande in een goed onderhouden BOEREN-HUIS met ACHTERHUIS, SCHUUR, HOOFBERG en verder Getimmerte, ERF, TUIN, BOOMGAARD en onderhoorige BOUW- en WEIDELANDEN; groot te zamen 25 Bunders, 39 Roeden en 39 Ellen.

Informatiën zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris; en aanwijzing bij ROELOF WEGGELHORST, op Broekhuizen, te Wehl.

De Notaris Mr. P. P. EVERTS, te Twello, zal, ten verzoeken van den Heer H. A. SWIJGHUIZEN, wonende te Olst, op Dingsdag den 13den Junij 1843, des voormiddags ten 9 ure, ten huize van W. J. VAN ENTER, Kastelein in het Dorp Twello, doen inzetten, en veertien, daarna, op Dingsdag den 27sten Junij, terzelfder uur en plaatse, finaal verkoopen:

Het aanzienlijk ERF en GOED, ZIELERUST

genaamd, gelegen onder Twello, en Wilp, Provincie Gelderland, op een 1/2 uur afstand van Deventer, aan den Straatweg van daar op Utrecht loopende, hebbende eene oppervlakte van 28 Bunders en 78 Roeden, en wel in de volgende percelen en massa's, als:

1ste perceel of HUIS-PERCEEL, bestaande in een wel-geconditioneerd HEERENHUIS, voorzien van vier BENEDEN- en vijf BOVEN-KAMERS, waarvan twee behangen, zoo boven als beneden, ruime ZOLDERS, KEUKEN, KELDERS en verdere GEMAKKEN; voorts in een onlangs nieuw gebouwd KOETSHUIS en STAL, benevens een Vruchtbaren TUIN met VIJVER, WANDELBOSCH, BOOMGAARD, BOUW en WEIDELANDEN; te zamen ongeveer groot 1 Bunder, 85 Roeden en 10 Ellen.

2de perceel, bestaande uit een gedeeltelijk tiendbaar stuk BOUWLAND, tegen het eerste perceel gelegen, groot 1 Bunder, 75 Roeden en 80 Ellen.

De Massa dezer twee percelen.

3de perceel, zamengesteld uit eene voor weinig jaren nieuw gebouwde BOUWMANSWONING, SCHUUR en ZAARBEBG, benevens TUIN, BOOMGAARD, BOUW- en WEIDELANDEN, ongeveer groot 9 Bunders, 38 Roeden en 40 Ellen.

4de perceel, een stuk BOUWLAND, achter het voorgaande gelegen, ongeveer groot 1 Bunder, 24 Roeden en 30 Ellen.

5de perceel, een stuk DITO, naast het vorige perceel, groot ongeveer 1 Bunder, 77 Roeden en 10 Ellen.

6de perceel, uitmakende, twee stukken BOUWLAND, en drie dito WEILAND, te zamen groot ongeveer 2 Bunders, 73 Roeden en 20 Ellen.

7de perceel, een stuk BOUWLAND, de Stappe genaamd, en een dito WEILAND, mede de Stappe genaamd; te zamen groot 2 Bunders, 10 Roeden en 50 Ellen.

8ste perceel, twee stukken HOOLAND, beide de Loodjes genaamd, en te zamen groot 76 Roeden en 80 Ellen.

De Massa van het 3de, 4de, 5de, 6de, 7de, 8ste en 12de perceel.

9de perceel, zijnde een stuk WEILAND, gelegen tegen de Dijkhelling, en een stuk DITO, de Driehoek genaamd, te zamen groot 1 Bunder en 80 Ellen.

10de perceel, drie stukken WEILAND, met daarbij liggenden KOLK, te zamen ongeveer groot 1 Bunder, 87 Roeden en 70 Ellen.

11de perceel, vijf stukken WEILAND, te zamen ongeveer groot 2 Bunders, 87 Roeden en 50 Ellen.

De Massa van het 9de, 10de en 11de perceel.

12de perceel, zeven stukken WEILAND met KOLK, ter gezamenlijke grootte van 1 Bunder, 45 Roeden en 80 Ellen.

Wordende dit perceel met het 3de, 4de, 5de, 6de, 7de en 8ste in Massa gebragt.

Terwijl daarna al deze twaalf percelen, in eene Massa zullen worden geveild.

13de perceel, Een stuk WEILAND, gelegen aan den Dijk, tusschen den Straatweg van Deventer op Voorst, en dien van Deventer op Twello; groot 5 Roeden en 50 Ellen.

De aanvaarding dezer Goederen zal zijn den 22sten Februarij 1844, uitgenomen van het eerste perceel, hetgeen reeds op den 1sten Julij dezes jaars kan aanvaard worden.

Bij den inzaat zullen echter afzonderlijk geveild worden:

Tachtig stuks PEPPELEN-BOOMEN, staande op het 1ste perceel, in het daar vermelde Wandelbosch; voorts:

Een en dertig stuks DITO, op het 8ste perceel.

Vier BEUKEN, in de Weide, den Driehoek, van het 9de perceel.

Vijf SCHOTWILGEN, bij de Kolk aan de Sluis van het 10de perceel.

Welke Boomen, door de Koopers van den grond kunnen genaast worden, tegen betaling van 5 pCt. van het montant der koopspenningen aan de trekkers derzelve.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij opgemelden Notaris; terwijl de aanwijzing dezer Goederen, dagelijks, zal geschieden door H. STROMMINK, Bouwman, wonende op bovengemelde plaats.

UIT DE HAND TE KOOP.

Eene wel-onderhoudene GIERPONT, met drie BOEG-TAKEN en KETTING, benevens verder TOEBEHOOR, liggende op den Rijn, te Rannerden.

Te betragen bij den Heer D. VERWAALJEN, te Pannerden; of ten Kantore van den Notaris KOLFSCHOTEN te Arnhem.

Te Doesborgh, aan den IJssel, wordt UIT DE HAND TE KOOP aangeboden: een groot en welingerigt HEEREN-HUIS, op een goeden stand, hebbende een aantal groote en kleine VER-TREKKEN, STAL, KOETSHUIS en al wat tot liefelijkheid strekt; voorts een bijzonder grooten TUIN, met vele VRUCHTBOOMEN, HEESTERS en BLOEMEN; doch ook deels zeer lommerrijk met OPGAAND- en STRUIKHOUT beplant. — Te aanvaarden met November 1843, of Mei 1844.

Narigten zijn te bekomen bij den heer BUIJS, Ontvanger der Registratie, enz., te Doesborgh. — Brieven franco.

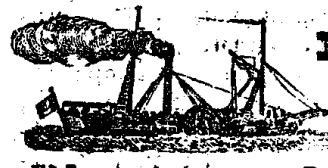
+++ Een PLATTE-LANDS-ONTVANGER der Belastingen vraagt, tegen eene ruime bezoldiging, eenen bekwamen KLERK. — Brieven franco aan den Uitgever dezer Courant, onder Letter X.

+++ Daar de Ondergeteekende op Zondag aante staande zijn KOFFIJHUIS zal openen, geeft hij er bij deze kennis van, en hoopt door eene goede bediening de algemeene gunst te zullen verwerven.

Doesborgh den 9den Junij 1843. J. C. J. VERBEECK.

TE KOOP

Eene extra groote en zware Melkge-vende EZELIN MET HAAR VEULEN. Met franco-brieven te bevragen bij den Uitgever dezer Courant.

RIJN- EN IJSEL-

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de maanden Junij, Julij, Augustus en September 1843.

Van Amsterdam naar Kampen: behalve Woensdag, dagelijks, des morgens ten 6 ure.

Van Kampen naar Amsterdam: behalve Dingsdag, dagelijks, des middags ten 3 ure.

Van Amsterdam naar Deventer, Zutphen, Doesborgh, Arnhem en Keulen: Maandag, Donderdag, en Zaterdag, des morgens ten 6 ure.

Van Kampen naar Arnhem en Keulen: Maandag, Donderdag en Zaterdag, des middags circa ten 12 ure.

Van Arnhem naar Dusseldorp en Keulen: Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 7 ure.

Van Keulen naar Arnhem, Kampen en Amsterdam: Dingsdag, Donderdag en Zaterdag, des morgens ten 10 ure.

Van Arnhem naar Kampen en Amsterdam: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 5 ure.

Van Zutphen naar Kampen en Amsterdam: Zondag, Woensdag en Vrijdag, des morgens circa ten 8 1/2 ure.

NEDERLANDSCHE

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de Maand Junij 1843.

Van Rotterdam naar Arnhem: elken Dingsdag en Zaterdag, des morgens 7 ure.

Van Arnhem naar Rotterdam: elken Maandag en Donderdag des morgens ten 9 1/2 ure.

Van Arnhem naar Keulen, Mentz en Mannheim: elken Dingsdag en Zaterdag, des middags omstreeks 4 ure.

Nadere informatiën bij den Agent te Arnhem. B. BLECKMANN.

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ

VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN, GEVESTIGD TE DUSSELDORP.

Dienst tot nadere aankondiging bij gunstigen Waterstand.

Van Arnhem naar Rotterdam: elken Zondag, Dingsdag, Donderdag en Vrijdag, des voormiddags omstreeks 9 1/2 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem: elken Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens ten 6 1/2 ure.

Van Arnhem naar Mentz: elken Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des namiddags omstreeks 4 ure.

Nadere informatiën bij de Agenten. Arnhem, Mei 1843. C. W. BAL Agent.

Waterhoogte te Arnhem

Den 9 Juni 3 ERO Palm 3 Duim; gew. 3 Duim; gev. 0 D.

Te Arnhem, bij C. A. THOME, Boekdrukker.